

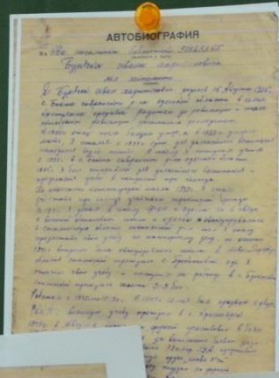

1939 – 1945
**ПАМ'ЯТАЄМО
ПЕРЕМАГАЄМО**

Урок – реквієм

**“ Мужність і
відвага крізь
покоління”**

МУЖНІСТЬ І ВІДВАГА КРІЗЬ ПОКОЛІННЯ

Червоний мак як символ пам'яті жертв війни вперше використано в Україні на заходах, приурочених до річниці завершення Другої світової війни у 2014 році.

Дизайн українського червоного маку розроблено за ініціативи Українського інституту національної пам'яті та Національної телекомпанії України; автором символу є харківський дизайнер Сергій Мішакін. Графічне зображення є своєрідною алюзією: з одного боку воно уособлює квітку маку, з іншого – кривавий слід від кулі.

Червоний мак - символ пам'яті жертв війни.

Наталія Володимирівна розповіла учням про свого дідуся – Братушенка Данила Герасимовича, який пройшов усю війну, був командиром роти автоматників, під час визволення Кенігсберга був поранений. Після війни Данило Герасимович працював у школі директором і доклав чимало зусиль, щоб створити історико-краєзнавчий музей, а пізніше до річниці Великої Перемоги був висаджений парк і створена Алея пам'яті героїв-односельчан. Нагороджений орденом “За взяття Кенігсберга”, “Бойової слави”, медаллю “За відвагу”.

- Учениця 8-Г класу Чуприна Катерина розповіла про свого прадіда Терехова Григорія Порфіровича, який війну застав у 15-річному віці, а в 1943 році в 17 років пішов на фронт добровольцем. Воював в піхоті, дійшов до Кенігсберга, де був поранений. Перемогу зустрів у званні гвардії сержанта.

Жикол Анна розповіла про свого прадідуся Гайдамакіна Володимира Івановича, який в 1941 році закінчив військово-морське училище і одразу попав на фронт. Воював на Карельському фронті, охороняв “Дорогу життя”, а з 1944 року на тральщику у Північному морі, конвоював транспорти, знешкоджував міни. Нагороджен багатьма орденами та медалями.

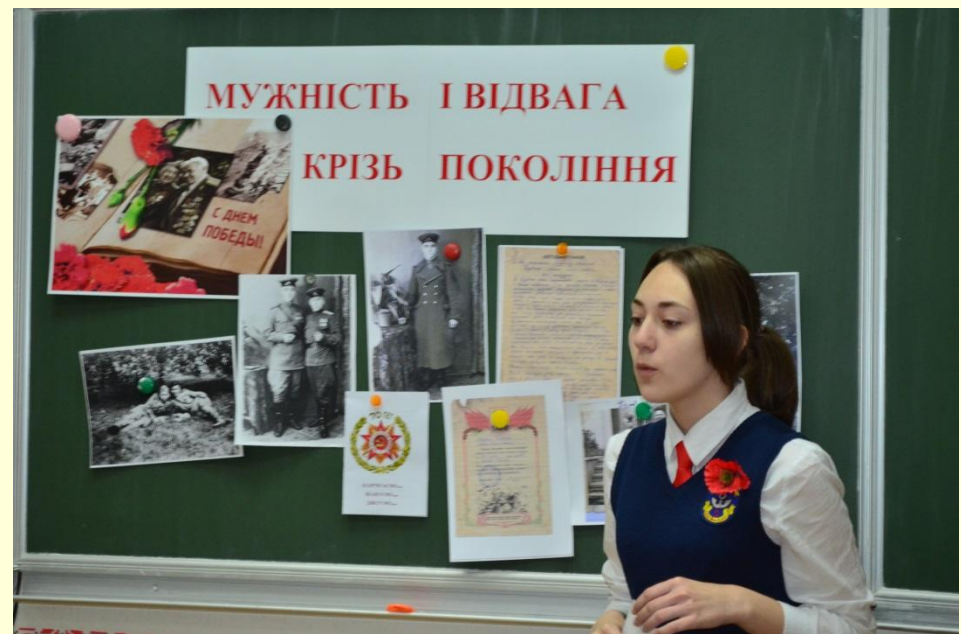

- Зюзько Катерина написала біографію бойового прадіда. Зюзько Євген Петрович а армію призивався в травні 1941 року, війну зустрів рядовим в 411 батареї м. Одеси . Брав участь в обороні Одеси, Криму, Північного Кавказу. Звільнював Житомир, Київ, Варшаву. Дійшов до Берліна. Нагороджений: медалями “За оборону Одеси”, “За взяття Берліна”.

Гончаренко Валерія розповіла про свого двоюрідного дідуся Бурячка Івана Харитоновича, якому на початок війни виповнилося тільки 16 років. В травні 1943 року був призваний у ряди РСЧА (Робітничо-селянської Червоної Армії). Брав участь у боях другого Прибалтійського фронту, а з 1945 року І Білоруського фронту.

За виконання бойового завдання нагороджений “Орденем Слави” 3 ступеня.

Амірханян Наталья розповіла про багатьох членів своєї родини, які воювали.

- Стерницький Григорій Єфимович ветеран ВВ війни, дійшов до Берліна.
- Амірханян Рушан Асоєвич – в 1941 році війну почав в м. Керч, дійшов до Франції, служив в розвідці до кінця війни. Був поранений два рази. Має такі нагороди: орден “Червоного прапора”, ордени “Вітчизняної війни” всіх ступенів, орден “За взяття Берліна”.
- Коновальченко Костянтин Григорович пішов на війну з міста Куйбишев розвідником, закінчив війну в Кенігсберзі. Нагороджений: чотирма “Орденами Слави”, трьома орденами “Червоної Зірки” двома орденами “За бойові заслуги”.

Мелай Олександр розповів про свої двох прадідів : Данчишена Михайла Юхимовича, який в 18 років пішов на війну зв'язківцем. Нагороджений : медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За взяття Будапешту», орденом «Вітчизняної війни».

Волик Іван Васильович в роки війни плавав на судах «Анатолій Серов», «Карл Маркс» другим помічником капітана, перевозив військові грузи, евакуював мирне населення, поранених, по мінним полям проводив конвої.

**Маки червоні знов розцвітають,
Пам'ять дідів бережуть
І до вогню, що серця зігріває
Їхні онуки ідуть.**

Пам'ятаємо. Перемагаємо.

